

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΑΔΙΔΑΚΤΟ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
Αΐλιος Αριστείδης, πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς 321-322

A1.

«Εμείς, Πλάτωνα, δεν προσφέραμε κανένα καλό στην πόλη· γιατί δεν έχουμε γνώση της δικής σου αρετής και σοφίας, ενώ οι θεοί δεν δίνουν τα πάντα σε όλους! Όσα, όμως, δόθηκαν σ' εμάς, και η καλοσύνη και προθυμία και η πίστη και η ανδρεία, τις τέτοιες ιδιότητές μας τίς προσφέραμε, ώστε να μην αφήσουμε κανέναν να μάς ξεπεράσει σε τέτοιες εποχές, Πλάτωνα, στις οποίες η δόξα και η σωτηρία και οι προσευχές μαζί εξαρτώνταν από την νίκη, ενώ αν υφιστάμεθα ήττα τα πάντα ταυτίζονταν με τον αφανισμό. Επειδή, όμως, είχαμε τέτοιες σκέψεις και επειδή οι θεοί μάς προσέφεραν με διάθεση βοήθεια, είναι ελεύθερη η δική σου και δική μας πατρίδα και ασφαλής και απαλλαγμένη από τις προσβλητικές και παράνομες πράξεις των βαρβάρων, αλλά ελεύθερη είναι και ολόκληρη η Ελλάδα και έχεις πια την δυνατότητα και εσύ και οι σύντροφοί σου να φιλοσοφείτε και να ταξιδεύετε ελεύθερα όπου θέλετε και να μπορείτε να μάς μνημονεύετε και έπειτα - θα ήταν λογικό και συνετό να μάς μνημονεύετε για τα καλύτερα.»

A2.

Ο Αίλιος προσπαθώντας να υπερασπιστεί την ρητορική ως τέχνη απέναντι στις αιτιάσεις του Πλάτωνα για αυτήν, χρησιμοποιεί την ίδια μέθοδο που εφάρμοσε ο Πλάτων στην 8^η επιστολή του και να πείσει τους οπαδούς του Δίωνα. Έτσι, λοιπόν, εμφανίζονται οι τέσσερεις μεγάλοι ηγέτες της Αθήνας, ο Μιλτιάδης, Θεμιστοκλής, Κίμωνας και Περικλής, σαν να είναι ζωντανοί και στο παρόν του Πλάτωνα, και του μιλούν.

Αφού στην αρχή τόν ειρωνεύονται, ύστερα διατείνονται πως χάρη σε αυτούς η Αθήνα και όλη η Ελλάδα είναι ελεύθερη και απαλλαγμένη από τις επιθέσεις των βαρβάρων, ώστε να υπάρχει ευμάρεια και ώστε ακόμη και ο ίδιος ο Πλάτωνας να μπορεί να δραστηριοποιείται στις φιλοσοφικές αναζητήσεις, στην συγγραφή και Ακαδημία του. Και όλα αυτά, διότι αυτοί δεν

παραδόθηκαν, δεν δείλιασαν, πήραν τις ορθές αποφάσεις και αντιμετώπισαν τους κινδύνους.

B1α.

ΔΟΤΙΚΗ ΕΝΙΚΟΥ	ΔΟΤΙΚΗ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ
ἐπιστήμονι	ἐπιστήμοσι
δόξη	δόξαις
εὐγνώμονι	εὐγνώμοσι
βασιλεῖ	βασιλεῦσι
κέρδει	κέρδεσι

B1β.

Γ' ΕΝΙΚΟ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ	Γ' ΕΝΙΚΟ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ
ἔλιπε	λίπη
ἔλαβε	λάβη
ἐμνήσθη	μνησθῆ
πλεῖ	πλέη
ἔπαθε	πάθη

B2α.

- σοφίας : γενική αντικειμενική στο ἐπιστήμονες.
- εὐνοια : επιμεριστική επεξήγηση στο ἄ.
- τὸς λογισμοὺς : αντικείμενο στην μτχ. Λαβόντων.
- ὕβρεως : γενική αντικειμενική στο ἄθῶος.
- φιλοσοφεῖν : τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στην απρόσωπη φράση ἐξουσία ἐγένετο.
- μνησθῆναι : τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο απαρέμφατο ἔχειν.
- τὸν βασιλέα : επιμεριστική επεξήγηση στο οὐδετέρους.

B2β.

εἰ ἠττώμεθα (υποθετική μετοχή, πραγματικό).

ἐπεὶ οἱ θεοὶ συνήρουντο (αιτιολογική μτχ., γενική απόλυτη).